

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

11. december 2019

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 18525
Akt-id 1112396

Indfødsretsudvalget har den 10. december 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 8 til L 41 efter ønske fra Peder Hvelplund (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 8 til L 41:

Det fremgår af L 41 - bilag 14 og af L 41 - svar på spørgsmål nr. 4, at kravet om bopæl her i landet efter fast praksis indebærer, at den pågældende skal have en gyldig opholdstilladelse. Vil ministeren redegøre for, hvordan denne "faste praksis" stemmer overens med UNHCR's Guidelines on Statelessness No. 4 (<https://www.refworld.org/publisher,UNHCR,POSITION,,50d460c72,0.htm1>), hvor det af punkt 36 og 40-43 fremgår, at der i forhold til bopælskrav i henhold til statsløsekonventionen ikke stilles krav om gyldig opholdstilladelse, men om "habitual residence"? Der henvises særligt til formuleringen i punkt 41: "The term "habitual residence" is found in a number of international instruments and is to be understood as stable, factual residence. It does not imply a legal or formal residence requirement.

Svar:

Det fremgår af § 17 i cirkulæreskrivelse nr. 9779 af 14. september 2018 om naturalisation, at børn, der er født statsløse i Danmark, i overensstemmelse med FN-konventionen af 1989 om barnets rettigheder (Børnekonventionen) kan optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, hvis de har bopæl her i landet.

Statsløse børn født i Danmark, der opfylder betingelserne i cirkulæreskrivelsens § 17, optages således på lovforslag om indfødsrets meddelelse efter Børnekonventionen og ikke efter Statsløsekonventionen, som de anførte guidelines fra UNHCR refererer til.

Efter Børnekonventionens artikel 7, stk. 1, skal et barn fra fødslen bl.a. have ret til at opnå et statsborgerskab. Det følger af Børnekonventionens artikel 7, stk. 2, at retten til statsborgerskab skal sikres i overensstemmelse med deltagerstatens nationale lovgivning og deres forpligtelser ifølge de relevante internationale instrumenter på dette område, især hvis barnet ellers ville blive statsløs.

Herudover fremgår det af artikel 6, stk. 2, i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret (Statsborgerretskonventionen), at ifølge enhver kontraherende stats nationale lovgivning erhverves indfødsret af børn, der er født på den pågældende stats område, og som ikke ved fødslen erhverver indfødsret i en anden stat. Indfødsretten erhverves: a) ved fødslen ex lege; eller b) efterfølgende af børn, som er statsløse, efter ansøgning til den rette myndighed fra eller på vegne af det pågældende barn efter de i den kontraherende stats nationale lovgivning foreskrevne regler. Det kan bestemmes, at ansøgning kun kan indgives af personer, der har haft lovligt og fast ophold i det pågældende land i en periode på højst fem år umiddelbart forud for indgivelse af ansøgning.

På baggrund af ovennævnte artikel 6, stk. 2, litra b, i Statsborgerretskonventionen er det vurderingen, at der i forhold til børn omfattet af Børnekonventionen kan stilles krav om lovligt og fast ophold, da Børnekonventionen bl.a. henviser til, at retten til statsborgerskab skal sikres i overensstemmelse med deltagerstatens forpligtelser ifølge de relevante internationale instrumenter på dette område.

Mattias Tesfaye

/

Louise Hauberg Wilhelmsen